

Категорія справи № 753/8841/16-п: не визначено.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 23.09.2016. Оприлюднено: 27.09.2016.

Дата набрання законної сили: 14.09.2016

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД МІСТА КИЄВА

Справа № 33/796/920/2016 Категорія: ст. 124 КУпАП

Головуючий в суді першої інстанції: Заруба П.І.

Головуючий в апеляційній інстанції: Малиновський О.А.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14 вересня 2016 року суддя судової палати з розгляду кримінальних справ Апеляційного суду міста Києва Малиновський О.А., за участю особи, яка притягається до адміністративної відповідальності -

ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженки Житомирської області, працюючої в ТОВ «Здорова країна», проживаючої за адресою: АДРЕСА_1, ідентифікаційний номер НОМЕР_1,

її захисника Тимошенка В.В. та ОСОБА_6,

розглянувши апеляційну скаргу захисника ОСОБА_4 - адвоката Тимошенка В.В. на постанову Дарницького районного суду м. Києва від 07 червня 2016 року щодо ОСОБА_4 за ст. 124 КУпАП,

ВСТАНОВИВ:

Постановою Дарницького районного суду м. Києва від 07 червня 2016 року ОСОБА_4 визнано винною у вчиненні правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП та накладено на неї адміністративне стягнення у вигляді адміністративного штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 340 гривень в доход держави.

Як зазначено у постанові, 10 березня 2016 року о 12.02 годині ОСОБА_4, керуючи автомобілем «Toyota Corolla» д.н.з. НОМЕР_2 на регульованому перехресті вул. А.Ахматової- пр-т Григоренка в м. Києві, не надала дорогу автомобілю «Renault Master» д.н.з. НОМЕР_3, що завершував рух через перехрестя, внаслідок чого обидва автомобілі отримали механічні пошкодження, чим порушила п. 16.5 ПДР України, за що передбачена відповідальність ст. 124 КУпАП.

Не погоджуючись з вказаним рішенням суду, захисник ОСОБА_4 - адвокат Тимошенко В.В. подав апеляційну скаргу, у якій просить скасувати постанову суду першої інстанції та закрити провадження у справі у зв'язку із відсутністю у діях ОСОБА_4 події та складу адміністративного правопорушення.

Вважає, що рішення суду першої інстанції не відповідає об'єктивним обставинам справи та наявним доказам, є упередженим та незаконним.

В обґрунтування своїх вимог захисник зазначає, що рішення суду першої інстанції, яке базується на суб'єктивному сприйнятті дорожньої ситуації другим учасником ДТП та суб'єктивними висновками поліції, які не відповідають вимогам ПДР ґрунтується на тому, що на місці пригоди існує одне перехрестя, проїзд якого нібито почав на дозволяючий сигнал світлофора та міг завершити водій автомобіля Рено - ОСОБА_6 При цьому ні поліція, ні інший учасник ДТП не надали жодного доказу на підтвердження своєї позиції - які й надати не можливо, бо вони об'єктивно не існують.

Насправді, відповідно до існуючих об'єктивно обставин, відповідно до ПДР, висновку автотехнічного дослідження, наданих захисником доказів на місці пригоди існує два перехрестя. Перше - на якому ОСОБА_6 виїхав на дозволяючий сигнал світлофору, і друге перехрестя - на якому був відсутній світлофор, а був встановлений знак «Дати дорогу», який ОСОБА_6 проігнорував і не надавши дорогу автомобілю Тойота під керуванням ОСОБА_4 почав виїздити на перехрестя.

Проте, всупереч визначенню перехрестя наданому в ПДР, висновкам спеціаліста-автотехніка, всупереч логіці, суд першої інстанції погодився з висновками поліції вважаючи два перехрестя одним, безпідставно не взявши до уваги докази, аргументи захисника та висновок спеціаліста-автотехніка. На схемі ДТП з урахуванням визначення ПДР чітко зазначено два перехрестя.

Водій автомобіля Рено - ОСОБА_6 в порушення вимог знаку «Дати дорогу» за відсутності світлофору на перехресті, почав виїздити на перехрестя, де скоїв зіткнення з автомобілем Тойота, під керуванням ОСОБА_4, яка не порушуючи ПДР, їхала на дозволяючий сигнал світлофору.

Судом першої інстанції ігноруються докази та пояснення, надані захисником та водієм ОСОБА_4, ігноруються визначення ПДР та очевидні обставини, які не вимагають доказування. Свідчення іншого учасника ДТП ОСОБА_6, який пояснив, що бачив як транспортні засоби почали рух але думав «вспіти» прямо вказують на його провину, але були проігноровані судом. Висновок експерта-автотехніка нічим і ніким не спростований - проігнорований як поліцією, яка захищає свого співробітника так і судом першої інстанції.

Об'єктивне, всебічне, повне й неупереджене вивчення матеріалів справи вказує на очевидну невинуватість водія ОСОБА_4, яка не зобов'язана була надавати дорогу водію ОСОБА_6, тому що він вже завершив рух через регульоване перехрестя, після чого під'їхав до другого перехрестя, на якому повинен був надати дорогу водію ОСОБА_4 але всупереч вимогам ПДР почав рух, виїжджаючи на перехрестя, де скоїв зіткнення з автомобілем Тойота. Положення п.16.5. ПДР не стосуються даної ситуації.

Заслухавши ОСОБА_4 та її захисника Тимошенка В.В., які підтримали апеляційну скаргу та просили її задовольнити, ОСОБА_6, який заперечував проти задоволення апеляційної скарги, заслухавши свідка ОСОБА_8, розглянувши матеріали справи, перевіривши доводи апеляційної скарги, вважаю, що апеляційна скарга підлягає задоволенню, а постанова суду - скасування, з наступних підстав.

Відповідно до ст. 245 КУпАП завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом на підставі і в межах складеного протоколу про адміністративне правопорушення.

Згідно ст. 280 КУпАП орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

В порушення вимог ст. ст. 245, 252, 280 КУпАП суд першої інстанції не дотримався вимог щодо всебічного, повного та об'єктивного з'ясування обставин справи та вирішення її в точній відповідності із законом, належним чином не оцінив зібрані у справі докази в їх сукупності, що призвело до ухвалення у справі необґрунтованого та незаконного рішення.

Рішення суду про визнання ОСОБА_4 винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП, та накладення на неї адміністративного стягнення є необґрунтованими та спростовується матеріалами справи, зокрема поясненнями обох учасників ДТП, схемою місця ДТП та наданою суду довідкою КП «Київдорсервіс» про стан технічних засобів регулювання дорожнього руху на перехресті просп. П. Григоренка - вул. А. Ахматової в м. Києві, висновком експертного дослідження № 057/04-16 від 21 квітня 2016 року, а також поясненнями свідка - спеціаліста ОСОБА_8, який в судовому засіданні при апеляційному розгляді справи пояснив, що на місці пригоди існує два перехрестя, що відповідають вимогам п. 1.10 ПДР України, в діях ОСОБА_4 відсутнє порушення вимог п. 16.5 ПДР України, так як згідно вимог знаку 2.1 надати дорогу повинен був водій автомобіля «Renault Master» ОСОБА_6

Суд першої інстанції неповно з'ясував фактичні обставини справи, зокрема щодо місця дорожньо-транспортної пригоди, не врахував, що регульованим, на яке поширюється дія сигналів світлофора, в даній дорожній ситуації є лише перше перехрестя на вул. А. Ахматової та просп. Григоренка в м. Києві в напрямку руху автомобіля «Renault Master» під керуванням ОСОБА_6 А перехрестя на якому сталось зіткнення транспортних засобів в цьому напрямку руху є нерегульованим, що зокрема підтверджується встановленим на кожному із вказаних перехресть знаку пріоритету 2.1 «Дати дорогу» в напрямку руху автомобіля «Renault Master», які згідно п.п. 2.6 п. 33 «Дорожні знаки» ПДР України встановлюються безпосередньо перед перехрестям.

За таких обставин саме водій автомобіля «Renault Master» ОСОБА_6 повинен був керуватись вимогами знаку 2.1 ПДР України та дати дорогу автомобіля «Toyota Corolla» під керуванням ОСОБА_4, яка під'їжджала до перехрестя по головній дорозі.

Вказаними доказами підтверджуються і доводи апеляційної скарги захисника ОСОБА_4 - адвоката Тимошенка В.В. про те, що ОСОБА_4 не порушувала п. 16.5 ПДР України та про відсутність в її діях складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст.124 КУпАП, які є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

За таких обставин апеляційна скарга захисника ОСОБА_4 - адвоката Тимошенка В.В. підлягає задоволенню, постанову суду першої інстанції - скасуванню, а провадження у справі - закриттю у відповідності з п. 1 ст. 247 КУпАП у зв'язку з відсутністю в діях ОСОБА_4 складу правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП.

На підставі викладеного, керуючись п. 1 ст. 247, ст. 294 КУпАП, суддя, -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу захисника ОСОБА_4 - адвоката Тимошенка В.В. задовольнити.

Постанову Дарницького районного суду м. Києва від 07 червня 2016 року, якою ОСОБА_4 визнано винною у вчиненні правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП та накладено на неї адміністративне стягнення у вигляді адміністративного штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 340 гривень - скасувати.

Провадження в справі закрити на підставі п. 1 ст. 247 КУпАП у зв'язку з відсутністю в діях ОСОБА_4 складу правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Суддя

Апеляційного суду міста Києва О.А. Маліновський